

Nr 121.

Av herr **Osterman**, om förhöjt anslagsbelopp för beredande av understöd åt mindre bemedlade patienter vid statens sinnessjukhus.

I sina petita för budgetåret 1946/47 har medicinalstyrelsen under omkostnadsstatens delpost "Diverse utgifter" beräknat ett belopp av 9 100 kronor för understöd till mindre bemedlade patienter vid statens sinnessjukhus jämlikt sinnessjukstadgans 86 §. Enligt sistnämnda författningsrum kan till mindre bemedlade, som utskrivits på försök och anses kunna tillfriskna eller väsentligt förbättras, utdelas understöd i penningar eller klädespersedlar till belopp eller värde, som inalles ej må överstiga halv avgift för salspatient under sextio dagar (f. n. 90 kronor).

Till mindre bemedlad, som utskrivs jämlikt 17 § andra punkten men ännu ej så återvunnit arbetsförmågan, att han kan försörja sig, må utdelas understöd till belopp eller värde, ej överstigande halv avgift för salspatient under trettio dagar (f. n. 45 kronor), dock att där den utskrivne tidigare erhållit understöd enligt första stycket, sammanlagda beloppet eller värdet av understödet ej må överstiga vad där medgivits.

De belopp, som i enlighet härmed kunna ställas till de olika sinnessjukhusens förfogande, äro mycket obetydliga och variera mellan 300 och 600 kronor per budgetår. Om hänsyn tages till det faktum, att antalet försöksutskrivningar och utskrivningar vid ett medelstort eller stort statligt sinnessjukhus uppgår till 300 à 400 per år, inses lätt att endast en mycket ringa del av de intagna kommer i åtnjutande av ifrågavarande förmån. Genom anslag från "Sinnessjukvårdens hjälpförening" och sinnessjukhusens lokala hjälpföreningar kan dock understöd i något större men ingalunda tillräcklig omfattning utbetalas till försöksutskrivna och utskrivna än eljest kunde ske.

Övergången från en kanske flerårig sjukhusvistelse till livet utanför sjukhusets portar innebär för många patienter en viss icke oväsentlig påfrestning. Även om arbetsanställning anskaffats, saknar den intagne många gånger såväl kläder och nödiga arbetsredskap som medel för bekostande av sitt uppehälle under den första tiden efter utskrivningen. Ej heller har han i allmänhet kunnat spara något av den obetydliga flitpenning, som tilldelas arbetande patienter. Ekonomiskt stöd från sjukhusets sida är under sådana förhållanden ägnat att säkra det vårdresultat, som vunnits under sjukhusvistelsen, likaväl som återfall i sjukdomen och, då det gäller straffriförklarade, även i brott kan tänkas bli resultatet, om en nyligen tillfrisknad patient lämnar sjukhuset utan några som helst penningtillgångar. Ett bidrag till försörjningen under den första tiden efter sjukhusvistelsen kommer sålunda att tjäna som ett medicinskt syfte. En höjning av den av medicinalstyrelsen för ifrågavarande ändamål beräknade summan med förslags-

vis 10 000 kronor bör därför ske, så att ett större antal patienter kan erhålla ekonomiskt stöd, då de lämna statens sinnessjukhus.

Med stöd av vad här ovan anförts får undertecknad alltså hemställa,

att riksdagen ville besluta att i statsverkspropositionen upptaget anslag "Statens sinnessjukhus: Omkostnader" för budgetåret 1946/47 måtte höjas med 10 000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1946.

Einar Osterman.
